

תורה אחת

חומש ההלכה של עם ישראל!

החיבור התורני שעשה היסטוריה

לראשונה!

אלפי שנות ציפייה לחיבור
ההיסטורי המחבר בין שרשרת
הדורות מפסוקי התורה ועד
ההלכה למעשה

לשון בהירה ושווה לכל נפש

מבוא מקיף על השתלשלות התורה וההוראה

תרי"ג מצוות התורה משולבות לצד החומש

5,000

הלכות פסוקות ומקוריהן

מתנה
שימושית

ספר חובה
בכל בית יהודי

בהמלצת
גדולי ישראל

מהדורה מפורטת
ומאירת עיניים

להזמנות חייגו 1700-55-2007

תורה אחת

גיליון מיוחד לרגל השקת חומש ההלכה 'תורה אחת'

סדרת חמשה חומשי תורה "תורה אחת"

היצירה האומנותית המגשימה חלומות של אלפי שנים

שאת בפרטי הדינים וחילוקיהם.

גולת הכותרת בחומש "תורה אחת", היא שבחומש זה נותן המחבר את האפשרות לכל יהודי באשר הוא שם, בן תורה, תלמיד חכם, בעלי בתים ואנשי עמל ויגיעה, לקרוא את פסוקי התורה יחד עם החזן, ובד בבד לדעת ולהבין הדק היטב את ההלכה הפסוקה שמקורה נדרש מפסוקי המקרא, כאשר על ידי כך אף ניתנת לקורא היכולת להבין את פסוקי החומש על בוריים, באופן נפלא המעורר התפעלות בכל פעם מחדש.

את החומש "תורה אחת" ניתן להשיג במכון "תורה אחת" לידיעת הלכה ומשפט, בטל:

1700-55-2007 או במייל a1700552007@gmail.com

כמו כן, לרגל ההוצאה לאור והשקת הסדרה, מכון "תורה אחת" יוצא במיזם מיוחד - קבלת גיליון שבועי עם הלכה פסוקה הנלמדת מהפרשה, מתוך סדרת הספרים "תורה אחת". להרשמה לקבלת הגיליונות שלחו מייל ל- a1700552007@gmail.com ותיהנו משולחן שבת עשיר ומפואר.

יום חג ובשורה הוא לעולם התורה, יומא טבא לרבנן, עם הבשורה הגדולה והמרנינה כל לב - על הופעת הסדרה המפוארת כלילת המעלות, שכבשה את עולם הספר התורני - חמשה חומשי תורה "תורה אחת" על סדר פסוקי התורה. החומש שמחבר בין שרשרת הדורות ומעניק לנו את היכולת להיות בקי בארבעת חלקי השולחן ערוך מתוך הבנת שורשי הדברים, חיבור נדיר והיסטורי הנותן לנו את האפשרות כבר בקריאת פסוקי התורה לדעת את ההלכה הפסוקה מתוך הבנת שורשי הדברים, עד פסוקי התורה עצמם.

יצירת הפאר "תורה אחת", התחברה בידי איש האשכולות, מזכה הרבים, הרה"ג רבי אברהם יצחק הכהן שליט"א מרביץ תורה חשוב מעיה"ק ירושלים וראש מכון "תורה אחת" לידיעת הלכה ומשפט, זאת לאחר יגיעה ועמל רב במשך כמה שנים, כאשר בידי אמן שירטט וחיבר המחבר בין שנות דור, בשפה ברורה ובנעימה, בלשון צחה וקולחת השווה לכל נפש.

נציין כאן מעט ממעלות היצירה המופלאה "תורה אחת": ראשית כל, בהקדמה לחיבור ערך הרב המחבר מבוא לתורה ארוך ומקיף, המגולל בתמצית עם מקורות נאמנים את השתלשלות התורה וההוראה, ממשה רבינו ע"ה ועד האחרונים. במבוא חשוב זה מביא המחבר גם את כללי הפסיקה במחלוקות התנאים והאמוראים, יחד עם כללי רבינו הרמב"ם ומרן השולחן ערוך ועוד.

מעלה נוספת המייחדת ומפארת את החיבור כולו, היא בכך שלכל אורך החומש צוינו תרי"ג מצוות התורה בצדי הפסוקים, כך שתוך כדי קריאה אפשר להחכים מידיעתם. מלבד זאת, בפסוקים שמהם נלמדות תרי"ג המצוות, הובאו בתמצית כל מצוה ומצוה, כולל ציון משפטי המצוה בהלכה לאלו החפצים לעיין ביתר

מאות ואלפי שנים של ציפייה לחיבור היסטורי המחבר ומקשר בין שרשרת הדורות - בין עולם המקראות והכתובים לבין חכמי המשנה והתלמוד, יחד עם ההלכה למעשה...

שנים רבות אנו חולמים לדעת ולהבין היטב את פסוקי התורה שאנו קוראים מדי שבת בשבתו, על מנת שלא נהיה כמצפצפים כציפור בעלמא. מאות ואלפי שנים של ציפייה לחיבור היסטורי שיחבר, יגשר ויקשר בין שרשרת הדורות במשך אלפי שנות דור - בין עולם המקראות והכתובים לבין חכמי המשנה והתלמוד, כאשר עולה על כולם - היא ההלכה למעשה, וזאת כפי שאמרו רבותינו: גדול תלמוד שמביא לידי מעשה.

אכן, התורה כולה "תורה אחת" היא, כי 'דמיון ההתייחסות התורה שבעל פה עם תורה שבכתב, להתייחסות הנשמה אל הגוף'. (בעל 'הכתב והקבלה'). שכשם שברור הדבר שלא שייך לנתק את האדם מנשמת חייו ולהותירה אך עם גופו החומרי לבדו - כבשר שאין בו רוח חיים. כך בדקדוק, לא יתכן ולא שייך כלל ועיקר לנתק אף חוליה בשרשרת התורה הקדושה, מימות המקרא עם הכתובים ועד ימי התנאים והאמוראים, בד בבד עם דברות רבותינו ראשונים גם אחרונים כמלאכים, פוסקי ההלכה הצרופה ועד למרן השולחן ערוך והרמ"א ונושאי כליהם.

כי התורה כ-"תורה אחת" ניתנה, והחיבור בין התורה שבכתב לבין התורה שבעל פה מוכרח הוא, וזולתי תורה שבעל פה לא נדע פירוש התורה שבכתב, כפי שהאריכו על כך רבות רבותינו חכמי הדורות מצוקי ארץ זיע"א.

אומנות גדולה היא לדעת לחבר את התורה המורכבת כביכול מכל כך הרבה פרטים, תורה שבכתב יחד עם תורה שבעל פה, ולהרכיב מהתורה כולה "תורה אחת" פשוטה וברורה, כאשר מול עיני הקורא בפסוקי התורה יעמוד לנגד עיניו הפסוק בחומש שלצדו מופיע פירוש חכמי הדורות המוביל להלכה הפסוקה במילים קצרות וקולעות ובשורות ספורות בלבד. זהו החזן והחלום המתגשם בימים אלו לנגד עינינו.

ראיון מקיף וייחודי עם עורך החיבור המופלא "תורה אחת"

החומש שעשה היסטוריה – הלכה למעשה על כל פסוק

הרה"ג רבי אברהם יצחק הכהן שליט"א

ראש מכון "תורה אחת" לירידת תורה ומשפט

אז מתי התחלתם למעשה לכתוב את מפעל החיים הכביר הזה - סדרת הספרים "תורה אחת"?

היה זה בהיותי בן 24 שנים, חודשים ספורים אחרי חתונתי, התגוררנו אז בירושלים עיה"ק בדירה קטנה. שם התחלתי במפעל הגדול הזה, מתוך התמדה ויגיעה, מתוך הדחק, שלא על מנת לקבל פרס.

באותה שנה, תוך כדי עיסוק נמרץ במלאכת קודש זו, עברנו לעיה"ק צפת, בה התגוררנו כארבע שנים, ושם כתבתי את עיקר החיבור.

מהלך הדברים היה שבתוך שנה מאז תחילת הכתיבה זיכני ה' לברך על המוגמר בזעיר אנפין, ולכתוב על כל פרשיות התורה כולן, ולאחר מכן התחלתי לערוך את החיבור מחדש ביגיעה רבה, חומש אחרי חומש, פרשה אחרי פרשה, פסוק אחרי פסוק, מילה אחרי מילה. כל עניין ערכתי והגהתי בצורה יסודית, לנפוח ולזקק מחד ולהוסיף נופך מאידך, עד שבסייעתא דשמיא מרובה הגענו לתוצאה אשר לפניכם.

האם יש המלצות לחיבור החשוב הזה, וכיצד הגיבו גדולי ישראל על החיבור?

אכן זכות כפולה נפלה בחלקי. מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א נהנו בי טובת עין מייוחדת, ואף המליצו בחום על החיבור.

גדולי התורה שליט"א בהמלצותיהם על חיבורי זה יצאו מגדרם בהתפעלות מרובה על היקף המלאכה שנעשתה בו, ובין ההבטאות הנדירות המופיעות במכתביהם הנלהבים ניתן למצוא את הלשונות הבאים: "טוב עשה המחבר להביא בלשון קצרה וברורה לימודי חז"ל, מה שלמדו מהמקורות בתורה שבכתב, להורות לנו את הדרך אשר נלך בה, ואת המעשה אשר נעשה, וערך וסידר הכל בטוב טעם ודעת." ציטוט נוסף: "לא הניח אז דבר גדול ולא דבר קטן מכל לימוד ודרשה שלומדים מן התורה לכל דין מהתורה וגם מדרבנן בתורה אסמכתא, ולכן אפרין נמטי למחבר, ובודאי כדאי להדפיסו ולהפיצו בישראל לתועלת הלומדים."

של הלכות], והעולה על כולם: חיבור מעשי לתורה. כלומר, ההסתכלות שלו על התורה הייתה: "תורת חיים". תורה שלומדים ויודעים ממנה מה לעשות - בלי חכמות.

מנקודת מבט זו נולד החיבור "תורה אחת".

כשראיתי שבדור שלנו אין אפשרות ליהודי לפתוח חומש ולהתחבר מעשית לנאמר בתורתו הקדושה, מפאת מורכבות העניין, שהרי התורה שבעל פה מבארת את התורה שבכתב, ואת ההלכה צריך לברר מתוך

ותלמידיו, וכך היה. ליקטתי במשך תקופה ארוכה מכל ספרות חז"ל את מאמריו של רבי עקיבא (שהיה רבם של רבי שמעון בר יוחאי, רבי מאיר בעל הנס ועוד מגדולי רבותינו התנאים כמלאכים), למדתי אותם, התבוננתי בהם, וקיבלתי מהם תובנות להסתכלות על החיים ממבט אחר בהרבה תחומים, כגון: אמונה וביטחון בה', כוח התפילה, שמחה בייסורים, הכל לטובה, תורה לשמה, יגיעה בתורה, ועוד ועוד. כל מה שלמדתי - השתדלתי עם הזמן לתרגם זאת במישור המעשי.

אנו עומדים נפעמים לנוכח העבודה העצומה שנדרשה ממכם כאדם בודד. מה הביא אתכם לגשת אל המלאכה - מלאכת הקודש?

ראשית כל, הרי שלפני כל העמל והיגיעה בת שנים רבות, מדובר כאן בסייעתא דשמיא גדולה. ככל הנראה זכות אבות היא שעמדה לי, ומן השמים הניחו לי מקום להתגדר. מה שלא עשו קמאי דקמאי זכיתי אנוכי הצעיר לעשות, לא לכבודי עשיתי ולא לכבוד בית אבא, אלא למען התורה ולמען עם ישראל כולו, לזכות את הרבים בידיעת אמיתות התורה.

חיבור זה קראתיו בשם "תורה אחת", כיון שכשמו כן הוא - מחבר את התורה שבכתב עם התורה שבעל פה המבארת אותה, א"ל יבא דהלכנתא. המטרה היא להנגיש לכל יהודי, קטן כגדול, תורה שמביאה לידי מעשה פשוטו כמשמעו.

בתורתנו הקדושה נאמר: "כִּי הִמָּצְוָה הָאֵת אֲשֶׁר אֲנִי מֵצֹוֹ הַיּוֹם לֹא נִפְלְאוֹת הוּא מִמֶּנּוּ וְלֹא רָחֵק הוּא וְגו'. ובהמשך נאמר: "כִּי קָרוֹב אֵלֶיךָ הָדָבָר מֵאֵד פִּיךָ וּבִלְבָבְךָ לַעֲשׂוֹתוֹ".

כן קבעו חז"ל "גדול תלמוד שמביא לידי מעשה". הרי שלימוד התורה צריך להיות באופן שיאפשר לדעת מתוכו את המעשה, שזו ההלכה.

אם עד היום נבצר מכל יהודי להבין מהחומש את ההלכה, מפאת מורכבות העניין, הרי שמהיום זכינו זה אפשרי!

מה הניע אותך לחבר את החיבור האדיר הזה?

הכל התחיל בהיותי בן 18 שנה, בלמדי בישיבה גדולה. באחד הימים ראיתי על אחד מספסי הישיבה חוברת קטנה העוסקת ברבי עקיבא ודורו.

מאחר ומגיל קטן נמשכתי ללימוד המשניות, סיקרן אותי לקרוא ולהחכים מאמרותיהם וממעשיהם, שהרי כל מאמר ומעשה שלהם נכתב למטרה שלומד מהם.

ובכן, אחרי שעיניתי בחוברת זו, עלה במחשבתי לכתוב חיבור גדול על רבי עקיבא

תנח	ויקרא כג אמור	אונקלוס
מִצְוַת עֲשֵׂה	אֲתוֹ: (מב) בְּסֶכֶת תִּשְׁבּוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בְּסֶכֶת:	יְתִיה: בַּבְּסִטְלִיתִיתִתְבִּין שִׁבְעָא יָמִין כָּל יִצְיִיא בְּיִשְׂרָאֵל יִתְבִּין בְּמִסְלִיא:
א	רִשִּׁי	מִצְוַת הַתּוֹרָה
ד	(מב) הָאֶזְרָח, זֶה אֲחִיכֶם. בְּיִשְׂרָאֵל, בְּיָמֵינוּ לְכָבוֹד אֵל בְּמִיָּה:	(מב) מִצְוַת עֲשֵׂה קִסָּה: לִשְׁבֹּת בַּסֹּכָה שִׁבְעָה יָמִים, שְׁנֵאמֹר: "בַּסֶּכֶת תִּשְׁבּוּ שִׁבְעַת יָמִים".
ג	תורה אחת	הַמִּצְוָה בַּהֲלָכָה - רַמְבַּ"ם סֹכָה פְּרָקִים ד-ו. ש"ע או"ח, סי' תרל"ג-תרל"ד.
ז	(מב) בַּסֶּכֶת תִּשְׁבּוּ שִׁבְעַת יָמִים. שִׁנּוּי בַּמִּשְׁנָה (סֹכָה פ"א מ"א): סֹכָה שֶׁהִיא גְבוּהָה לַמַּעֲלָה מִעֲשָׂרִים אַמָּה, פְּסוּלָה. מִנֵּין אֵלּוּ הַדְּבָרִים: רַבָּא אָמַר (שם ב): "בַּסֶּכֶת תִּשְׁבּוּ שִׁבְעַת יָמִים", אָמְרָה תּוֹרָה: כֹּל שִׁבְעַת הַיָּמִים צָא מִדִּירָת קִבֵּעַ וּשְׁבֵּי דִירָת עֵרָא. עַד עֲשָׂרִים אַמָּה אָדָם עוֹשֶׂה דִירָתוֹ דִּירָת עֵרָא, לַמַּעֲלָה מִעֲשָׂרִים אַמָּה אֵין אָדָם עוֹשֶׂה דִירָתוֹ דִּירָת עֵרָא, אֵלּא דִירָת קִבֵּעַ ³⁷⁵ .	ה
ט	וְכֵן נִפְסַק בַּשֵּׁעַ "א"ח סימן תרלג סעיף א': סֹכָה שֶׁהִיא גְבוּהָה לַמַּעֲלָה מִעֲשָׂרִים אַמָּה ³⁷⁶ , פְּסוּלָה, בֵּין שֶׁהִיא גְדוּלָּה בֵּין שֶׁהִיא קִטְנָה, בֵּין שֶׁמִּחְצוֹת מִגִּיעוֹת לִסְכָּךְ בֵּין שֶׁאֵין מִגִּיעוֹת. אֲבָל עֲשָׂרִים, כְּשֶׁרָה, אֲפִילוֹ כֹּל סִכָּה לַמַּעֲלָה מִעֲשָׂרִים, כִּיּוֹן שֶׁאֵין בַּחֲלָלָה אֵלּא עֲשָׂרִים.	ו
י	בַּסֶּכֶת. שִׁנּוּי בַּמִּשְׁנָה (סֹכָה פ"א מ"ב): הָעוֹשֶׂה סֹכָתוֹ תַּחַת הָאֵילָן, כֹּאִילוֹ עֲשָׂה תַּחַת הַבֵּית. סֹכָה עַל גְּבִי סֹכָה, הָעֲלִינָה כְּשֶׁרָה וְהַתַּחְתּוֹנָה פְּסוּלָה (דְּשִׁי סִכָּים יֵשׁ לָהּ, וְהַכּוֹבֵשׁ פּוֹסֵל סֹכָה שֶׁתַּחַת סֹכָה, כְּדִלְקָמָן ³⁷⁷). רַבִּי יְהוֹדָה אָמַר: אֵם אֵין דִּירֹים בַּעֲלִינָה, הַתַּחְתּוֹנָה כְּשֶׁרָה ³⁷⁸ . מִנֵּין? שֶׁנֹּחַ ז"ל (שם טו): "בַּסֶּכֶת תִּשְׁבּוּ", וְלֹא בַּסֹּכָה שֶׁתַּחַת הַסֹּכָה ³⁷⁹ , וְלֹא בַּסֹּכָה שֶׁתַּחַת הָאֵילָן, וְלֹא בַּסֹּכָה שֶׁבֶתוֹךְ הַבֵּית. אָמַר בִּר נַחֲמָן בִּר יִצְחָק: "בַּסֶּכֶת" כְּתִיב (בְּבִרְיָה חֲסִד, לַמֶּלֶךְ שִׁאֵיהָ כְּשֶׁרָה אֵלּא סֹכָה שִׁישׁ לָהּ סֶכֶךְ אֶחָד בִּלְבָד, וּלְפָסוּל סֹכָה שֶׁתַּחַת סֹכָה אוֹ תַּחַת הָאֵילָן אוֹ בַּתוֹךְ הַבֵּית, שִׁישׁ לָהּ שְׁנֵי סִכָּים). וְכֵן נִפְסַק בַּשֵּׁעַ "א"ח סימן תרכ"ט סעיף א': סֹכָה שֶׁתַּחַת סֹכָה, הָעֲלִינָה כְּשֶׁרָה וְהַתַּחְתּוֹנָה פְּסוּלָה. וְהֵנִי מִלֵּי שִׁיכּוּלָה הַתַּחְתּוֹנָה לִקְבֵּל כְּרִים וְכִסְתוֹת שֶׁל עֲלִינָה, וְאֲפִילוֹ עִ"י הַדָּחֵק, וְיֵשׁ בִּינֵיהֶם עֲשָׂרָה טַפְחִים ³⁸⁰ . אֲבָל אֵם אֵין בִּינֵיהֶם עֲשָׂרָה טַפְחִים, אוֹ שִׁישׁ בִּינֵיהֶם עֲשָׂרָה טַפְחִים אֲבָל אֵינָה יוֹכֵלָה לִקְבֵּל כְּרִים וְכִסְתוֹת שֶׁל עֲלִינָה, אֲפִילוֹ עִ"י הַדָּחֵק, הַתַּחְתּוֹנָה כְּשֶׁרָה ³⁸¹ , אֵם הִיא מְסוּכָּכָה כְּהִלְכָתָהּ. אֲפִילוֹ אֵם הָעֲלִינָה לַמַּעֲלָה מִעֲשָׂרִים ³⁸² , וְאֵם אֵינָה מְסוּכָּכָה כְּהִלְכָתָהּ, וּמִתְכַּשֶּׁרֶת עִ"י סֶכֶךְ הָעֲלִינָה, צָרִיךְ שֶׁלֹּא יִהְיֶה סֶכֶךְ הָעֲלִינָה גְבוּהָ מִן הָאָרֶץ לַמַּעֲלָה מִעֲשָׂרִים אַמָּה.	ז
ח	תשבו. שִׁנּוּי בַּמִּשְׁנָה (סֹכָה פ"ב מ"ו): רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר: אַרְבַּע עֲשָׂרָה סַעֲדוֹת חַיִּיב אָדָם לֵאכּוֹל בַּסֹּכָה, אַחַת בַּיּוֹם וְאַחַת בַּלַּיְלָה. וְחֻכְמִים אֹמְרִים: אֵין לְדַבֵּר קֶצֶבָה, חוּץ מִלִּילֵי יוֹם טוֹב רֵאשׁוֹן שֶׁל חַג בִּלְבַד. וְטַעֲמָם אֲמָרִינוּ בְּגִמְרָא (שם כז), מִשּׁוֹם "תִּשְׁבּוּ" כַּעֲנֵן תִּדְּוֹרוֹ (סֹכָה צִיָּהִה לְהוֹיֵת כִּדְרָה), מִזֶּה דִירָה אֵין בַּעֲי אֲכִיל (אֵם יוֹצֵא אוֹכֵל כִּדְרָה), אֵין בַּעֲי לֹא אֲכִיל (אֵם רּוֹצֵא אֵינוֹ אוֹכֵל), אֵף סֹכָה נָמִי (וְהָיִן כֵּן), אֵין בַּעֲי אֲכִיל, אֵין בַּעֲי לֹא אֲכִיל. וְכֵ"נ בַּשֵּׁעַ "א"ח סי' תרל"ט ס"ג ³⁸³ .	ח

375. ואמרנו התם דלרבא בין אם הדפנות מגיעות לסכך ובין לא, בין אם יש בה יותר מארבע אמות ובין אם אין בה, כיון שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה, פסולה. ותבאר הרי"ף (א) והרא"ש (סי' א) שהם פוסקים כרבה, והם דחו בדריהם והעלו דהלכה כרבה. וכתב הרא"ש (שם) שכן פסק ספר הדריה (המאור שם) ורי"צ יגאל (הל' סוכה עמ' סו) והיר' ישעיה (פסקי יריד), וכן נראה מדברי הרמב"ם (פי' הרי"א) שכתב סתם שלא תהיה גבוהה יותר מעשרים ולא חולק (ב"י). 376. בת ששה טפחים מצומצמים, דלחומרא אזילין. 377. רש"י שם. 378. ואמרנו בגמרא (שם י'), שאם אין (הסוכה) התחתונה יכולה לקבל (להחזיק) כרים וכסתות של עליונה, התחתונה כשרה לכל הדעות, ואינם חולקים אלא ביכולה לקבל על ידי הדחק, וכן

סוברים, כיון שיכולים לישב על התחתונה על ידי הדחק ולאכול בעליונה, נקראת העליונה סוכה והתחתונה פסולה, משום סוכה שתחת סוכה. ורבי יהודה לטעמו שצריך דירת קבע. ורבנן לטעמם שסוברים בסוכה דירת עראי צריך, וההלכה כמותם. 379. ת"כ. 380. היינו בין סככה של העליונה לקרקעיתה, דהוה שיעור הפחות בכל סוכה להכשרה, ועיי' טול לקרא לסוכה שתחתיה בשם סוכה תחת סוכה. 381. אבל העליונה פסולה, שאינה ראויה אפילו לדירת עראי (מ"ב) 382. ואפילו אם העליונה היתה ג"כ צילתה מרובה מחמתה לא מקרי סוכה תחת סוכה, כיון שהעליונה אין לה הכשר סוכה (ט"ו ומ"ב). 383. ראה לעיל פסוק ל'.

התורה שבעל פה. וכידוע, אין פוסקים הלכה לא מהחומש ולא מהמשנה ולא מהגמרא. לכן, כשמגיעים להלכה קשה מאוד להצליח לחבר את הכל למקשה אחת, והתורה חלילה נעשית כמה תורות. מטעם זה גמרתי בליבי לחבר את כל התורה ל"תורה אחת", לאחד זהב טהור, בשפה פשוטה ומובנת לכל, תורה שמביאה לידי מעשה!

זאת אומרת, למדתי אורחות חיים מעשיים מאחת הדמויות הגדולות בהיסטוריה של עם ישראל.

כשהגעתי לתורתו של רבי עקיבא, למדתי מאמרותיו וממעשיו הרבים באופן ברור ביותר, שלא סתם פותחים ספר ולומדים, אלא יש גישה לתורה. ומה היא? ענווה והתבטלות, דרך ארץ, לימוד לשם שמים, יגיעה והתמדה עצומה [ובכלל זה יגיעה לדרוש מכל קוץ וקוץ בתורה תילי תילין

על החיבור תורה אחת

שאלות ותשובות בקצרה

7. יש הלכות שאינן מפורשות בדברי השולחן ערוך והרמ"א, כגון דיני

הקרבנות ועוד, כיצד הבאתם את ההלכה?

בהלכות שאין שולחן ערוך ורמ"א, כגון בהלכות הפחות מצויות, הובאו פסקי הרמב"ם מספרו "משנה תורה".

במידה שקיימת מחלוקת ראשונים בפסק הלכה מסוים ברמב"ם, וכן במקום שהרמב"ם שינה ממקור שהביאו חז"ל, צוין הדבר בהערה בדרך כלל.

8. האם מובאות בחיבור גם דרשות חז"ל בענייני אגדה וכדו', או שהוא

מתמקד רק בענייני הלכה?

לעיתים הובאו גם דרשות חז"ל בענייני אגדה, מוסר ויראת ה', כפי שהם נלמדים מפסוקי התורה (וכשם שמצאנו זאת במדרשי הלכה, שמלבד גופי הלכות יש לעיתים גם אגדות ודברי מוסר ויראת ה' טהורה).

אולם חשוב להדגיש - כל דרשות חז"ל באגדה שהובאו בחומש "תורה אחת", אינן סותרות שום גמרא או הלכה פסוקה. וזהו כלל ברזל.

9. האם החומש "תורה אחת" מותאם לכל המגזרים והחוגים?

בהחלט. החיבור נכתב לכל איש ישראל, קטן כגדול. כי "תורה אחת" לנו.

10. מה ההבדל בין החיבור המפורסם "תורה תמימה" ל"תורה אחת"?

בחומש "תורה תמימה" הביא המחבר זצ"ל את דרשות חז"ל על החומש, אך לא חיבר את הדרשות עם ההלכה הפסוקה, כך שלא ניתן לדעת מכל דרשה שהביא, האם נפסקה להלכה והיכן נפסקה. בנוסף, הביא המחבר ז"ל גם דרשות שהושמטו בהלכה הפסוקה. לעומת זאת, בחומש "תורה אחת" הובאו דרשות חז"ל בד בבד עם ההלכה הפסוקה הנגזרת מהם כמקשת זהב טהור, ואילו דרשות שלא נפסקו להלכה או שהושמטו, לא הובאו בחיבור.

11. מה מידת נחיצותו של החיבור הנ"ל לכל יהודי בעולם?

חיבור זה הינו נחוץ במאוד מאוד, שכן "תורה אחת" הינו החומש היחידי המאפשר לכל יהודי ללמוד את התורה ולדעת את ההלכה, שזאת תכלית רצון ה' בתורה הקדושה.

יהי רצון שיזכנו ה' להמשיך להגדיל תורה ולהאדירה לשם שמים, לזכות את עם ישראל.

בברכת כהן
המחבר

1. מה תמצית החיבור ומטרתו?

חיבור החומש להלכה הפסוקה על פי התורה שבעל פה, במטרה לאפשר לכל יהודי ללמוד חומש עם ההלכה היוצאת ממנו, ובכך לזכות להבין את תכלית רצון ה' בפסוקי החומש.

2. האם בחומש תורה אחת מובאים גם פירוש רש"י, תרגום, והפטירות?

כן. יתרה מזו, לפני כל פרשה נכתבו גם ראשי פרקים של נושאי הפרשה, לתועלת הלומדים.

3. מהיכן שאבתם את הרעיון לחיבור הנפלא הזה?

ממדרשי ההלכה שחיברו התנאים, ובראשם התנא האלקי רבי עקיבא בן יוסף זיע"א, שהיה דורש תילי תילין של הלכות מהתורה שבכתב. במדרשי ההלכה ניתן לראות, כיצד דרשו חז"ל את **יסודות התורה שבעל פה** מהתורה שבכתב.

בהקשר לזה, חשוב לי לצטט מדבריו הנוראים של **מרן החפץ חיים** (מתוך הקדמתו לפירוש על תורת כהנים), שכתב בזה הלשון: "באמת הלא התורת כהנים על ויקרא ומכילתא וספרי, הם **יסוד תורה שבעל פה**, שהם הולכים וסופרים כל אותיות שבתורה ומבארים אותם על פי תורה שבעל פה המסורה לנו מסיני, והם מקור כל המשניות והברייתות. **ועל כן נפלאותי מאד**, מדוע כל כך מוזר לימוד הזה מישראל כי אם למעט מזעיר יחידים שבדור, **כיון שהוא יסוד תורה שבעל פה**, ובפרט לפי דברי המדרש הנ"ל ששואלין על זה" [כוונתו לדברי המדרש ששואלים את האדם אחרי מותו, מדוע לא שנה תורת כהנים].

4. מהי המשמעות והייחודיות לאותן הלכות הנלמדות מהחומש?

ההלכות שחז"ל דרשו מהתורה, הן הן עיקרי הלכות, **אבות ויסודות לכל התורה שבעל פה**. כל ההלכות היום (למעט הלכה למשה מסיני, גזירות ותקנות) הן סעיפי סעיפים מאותם אבות-ההלכות. משום כך, הלומד בחומש "תורה אחת" יכול לזכות ולרכוש ידע נרחב, מקורי ותכליתי בכל התורה כולה.

5. בחומש "תורה אחת" הובאו גם תרי"ג מצוות התורה או רק הלכות?

מלבד אלפי ההלכות הפסוקות הנלמדות מהחומש, הובאו בתמצית תרי"ג מצוות התורה, מאחר ורוב ההלכות שורשן מתרי"ג המצוות.

6. בנוסף לפסקי השולחן ערוך, האם הובאו פסקי הרמ"א? ומה בנוגע

לפוסקים אחרונים וספרי שו"ת?

כן, פסקי השולחן ערוך הובאו בד בבד עם פסקי הרמ"א. לעניין פסקי האחרונים: אם דבריהם נוגעים לעצם ההלכה הפסוקה, כגון שמבארים, מגבילים או מוסיפים בגוף ההלכה, אכן צוינו דבריהם. וכן לגבי מנהגי ישראל. אמנם שו"ת והמסתעף לא הבאנו בחיבור זה, שהרי לשם כך יש ספרי שו"ת.